

Publicerad 2016-06-05 13:53 av Kozo

Snälltåg

Tar bilden i mellanrummet

är kopplingarna. På toaletten kräks någon. Jag hör

hulkningarna. Vi kränger och vränger fram

och tillbaka. Hennes fötter är bara

i telefonen. Hon talar med sin mor, som spelat golf.

Hennes mormor ska hålla dörren öppen för hennes far. Hon skrattar åt det. Med en liten fnysning, ur sin överklassnäsa.

Utanför glittrar sommaren som

ett minne av sig själv i en sjö.

Kupèernas världar, vi sitter mittemot. Lukten av korv och urin.

Gummi, när vi bromsar smäller det till i fönstren vid en passage.

Ingen kräks längre. Det är tyst i solfläckarna på golvet, flimrar världen förbi.

Jag undrar var han tog vägen och om det är samma. Han som satt i vår

kupè, hans väska är kvar, och den som kräktes. Han syns inte till. Men hon

smeker sina armar.

På måndag eller tisdag åker hon till Stockholm igen.

I mellanrummet är ljudet som högst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kozo med Poeter.se id #45643 innehar upphovsrätten